

junctionerne føre med sig, og jeg skulde derfor være meget villig til at bibrage Mit dertil, men dog kun med stadigt Ønske om, at den blev fast og bestemt, for at Vedkommende i værste Tilfælde kunde vide, hvad de gif imøde. Det lader sig ikke tilbagevise, at det fornemmelig i de senere Aar har gjort sig gjældende, at den Driftige og Digtige paa mange Maader har foretaget Forandringer og Forbedringer, beregnede efter en bestemt Rente, som have været til stor Nytte i Almindelighed, og som ere mønsterværdige for Mange til Efterlignelse, og derfor troer jeg, at naar den Tanke gjør sig gjældende, at man underkastes en usikker Rentefod, vil en sliq god Mand paa mange Steder blive hæmmet. Dersom der i Forbindelse med dette Lovudkast — dog jeg er ikke tilbørlig nok inde i disse Forhold til, at jeg med Bestemthed kan udtale mig derom, men det forekommer mig, at dersom der i Forbindelse med dette Lovudkast og i Forbindelse med Lovudkastet om stemplet Papiers Afgiftens Nedsættelse blev indført en Indkomstskat, vilde jeg mere rolig kunne give dette Forslag min Stemme. Jeg vil anføre et Exempel: naar en Mand sælger sin Eiendom og faaer flere Tusinde Rigsdaler derfor — Skattebyrden paa Grundbeholdningerne kjende vi jo — kan han ved Hjælp af disse Penge tilvende sig Fordele, uden egentlig nogen Skattebyrde, thi Capitalen bliver ikke beskattet hverken til Staten eller til Amtscommunen, og derfor troer jeg, at skulde Rentefodens Frigivelse virke heldigt, maatte den staae i Forbindelse med en Indkomstskat. Naar jeg stemmer for dette Lovudkasts Overgang til anden Behandling, skeer dette, fordi jeg haaber, at det Udvalg, der muligviis vil blive nedsat, vil tage fornødent Hensyn til, hvad jeg her har udtalt; men skulde dette ikke blive Tilfældet, er jeg nødt til, efter den Overbeviisning jeg har, at stemme imod dets Overgang til tredje Behandling. Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Petersen) har Ret, naar han bad os alvorlig at overveie, om det ikke var dem, der havde den mindste Indsigt i disse Forhold, der nærede den største Frygt; tværtimod troer jeg, at de, som selv have den mindste

Indsigt, kunne i mange Henseender have et større Beviis i deres egen Overbeviisning end de, der troe at have et godt Overblik over den Indflydelse, som Rentefodens Frigivelse vil medføre.

J. A. Hansen: Jeg troer dog endnu med et Par Ord, ligeoverfor hvad der blev ytret af en æret Rigsdagsmand fra Helsingør (Thune), at maatte bringe i Erindring, at man, med Undtagelse af ganske enkelte Talere, egentlig ikke har indladt sig paa at benegte Rigtigheden af det Princip, der ligger til Grund for Lovforslaget. Saavidt jeg har fulgt de ærede Talere, have de fleste, der have haft Engsteligthed ved at gaae ind paa dette Lovforslag, væsentlig haft den ved allerede nu igjen at forandre denne Sags Stilling, efterat den først for 5 Aar siden blev ordnet, ligesom der senere blev givet nye Bestemmelser ved den foreløbige Lov, der udkom under Pengekrisen, og atter ved Loven af 30te December 1858. Det forekommer mig, at den nuværende Tilstand netop anerkjender det Princip, som ligger til Grund for Lovforslaget, saa at der for at faae det anerkjendt ikke behøves en ny Lov. Tilstanden er, som vi jo have hørt, i Virkeligheden saaledes, at Enhver, der ansøger Ministeriet om Tilladelse til at svare høiere Rente, faaer Lov til det. Det nuværende Forhold er altsaa begrundet paa Frihed i denne Retning, og derfor, naar der er Tale om, at vi skulle blive staaende i nogen Tid ved Forholdet, saaledes som det nu er, og ikke strax gaae over til at frigive Rentefoden, saa hvile baade disse Udtalelser saavel som dem, der gaae ud paa strax at gaae videre, paa en Anerkjendelse af Principets Rigtighed. Med Hensyn til, at den ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, at man til visse Tider kunde faae Penge til 3 og 2 Procent, da bliver dette jo ikke forandret ved, at Loven ikke kommer ud, thi kunne Penge nu faaes til 3 eller 2 pCt., saa er dette jo ikke forhindret ved den nu bestaaende Tilstand; den Frihed er tilstede, og dette Gode vil lige saa godt finde Sted under den nuværende Tilstand som efter denne Lovs Vedtagelse; thi en Mand, der har Penge at laane ud, men ikke kan faae 4 pCt.